

Czar, którego myśl nie schwyci
Urok dziwu snem się przedzie.
Coś, co nigdzie — a co wszędzie.
Coś, co nigdy — a co zawsze
Najsmutniejsze, najłaskawsze,
Znane, a nieodgadnione
Posiadane, a stracone,
Coś z żałoby i pociechy,
Coś przez łzy i półśmiechy...

To nie płasy leśnych dziewic,
Nie jadący w bój królewicz,
Nie darami hojna wróżka,
Nie przecudny los Kocziuszka.
Lecz lot uszczęśliwia zwady
Z bólu jawy w sen nieprawdy.

Leopold Staff "Wieczornica" (fragment)



„CZY TO BAJKA,
CZY NIE BAJKA”





„...Wielki kompozytor rosyjski Piotr Czajkowski spędzał często wakacje u swojej siostry w Kamieńcu, na Ukrainie. Tego zawsze uśmiechniętego, dowcipnego i bezpośredniego człowieka otaczały zazwyczaj dzieci zamieszkujące we dworze. Dla nich to właśnie Czajkowski skomponował balet jednoaktowy pt. „Jezioro łabędzie”. Piękną bajkę o łabędziach muskujących nocą przy blasku księżycy toń jeziora. Te łabędzie to z czarowianki zaklęte przez złego czarownika. Ale zły czar pryśnie. Piękny król wic uratuje zaklętą w ptaka dziewczynę. Wielki kompozytor znał dzieci i wiedział, że nie lubią one kiedy coś się kończy źle. Zatriumfowało dobro...”.

Jezioro łabędzie
(Cz)

„... Boruta jest to nazwa sławnego diabła, co dotąd siedzi pod gruzami łączyckiego zamku. Żyje długo, bo już niemal cztery wieki przeżył; teraz przecie musiał się zastrzeć, już wielce się ustatkował i mało o sobie daje wiadomości. Imię to było głośnym szeroko i długo, a niejedyn piskorz szlachecki, chciewszy dogryźć sąsiadowi, przeklinał, żeby go Boruta zdusił albo ich ukłcił! — a diabeł, chętny złorzeczeniu, dopełniał nieraz życzenia...”.

Kazimierz Władysław Wójcicki
„Boruta” fragment



„CZY TO BAJKA, CZY NIE BAJKA”
Osoby w kolejności ukazywania się na scenie:

Jacek
Placek
Czarodziej Magikoni
Lalki
Mieszkańcy Zapiecka
Odetta
Rudowłosa
Zaczarowane łabędzie
Macocho
Łowczy
Spikerka TV
Lucyfer
Belzebub
Łamignat
Łapiduch
Boruta
Rokita
Skarbnik, dobry duch kopalni
Diabły
Zespół Dwa plus Jeden

Damian Damięcki
Maciej Damięcki
Arkadiusz Svengali
Barbara Bittnerówna Witold Gruca
Balet Stołecznej Estrady
Bożena Kociołkowska
Ryszard Krawucki
Balet Stołecznej Estrady
Grażyna Staniszevska
Cezary Julski
Edyta Wojtczak
Tadeusz Jastrzębowski
Wojciech Duryasz
Lech Sołuba
Arkadiusz Svengali

* * *

• Leon Pietraszkiewicz
Balet Stołecznej Estrady

PRZERWA



„... Otóż Piotruś Pan wymknął się przez okno, bo okno nie było zakratowane. Z gzymsu, na którym stanął, ujrzał szczyty drzew rosnących w Parku Leśnym, i w tej chwili zapomniał, że jest małym dzieciątkiem, w długiej nocnej koszulce, uniósł się w górę i poleciał hen, ponad kominy i dachy domów, prosto do Parku Leśnego. Proszkę to dziwne, że Piotruś latał bez skrzydeł, ale obie łopatki śwędziły go zupełnie tak, jakby jeszcze miał skrzydelka, a zresztą — może moglibyśmy wszyscy latać, gdybyśmy mieli taką niezachwianą wiarę w naszą możliwość latania, jaką miał tego wieczora odważny Piotruś Pan...”

„Piotruś Pan” fragment
J. M. Barrie

Piotruś Pan
Kruk Salomon
Królewicz Złocień
Królowa Śniegu
Księżniczka Wiosna,
Elfy, Pszczoły,
Śnieżynki, Motylki
Pan Twardowski
Kosmonauta
Mieszczanie krakowscy
Dowódca oddziału partyzanckiego
Hans Kloss

Widowisko napisały Wiesława Czapińska i Barbara Wachowicz

Autorzy piosenek: Krystyna Wodnicka, Ernest Bryll, Marek Dudkiewicz, Mirosław Łebkowski, Stanisław Werner.

Kompozytorzy: Katarzyna Gäertner, Mieczysław Janicz, Jerzy Mart, Janusz Kruk, wykorzystano również muzykę Ludomira Różyckiego i Piotra Czajkowskiego. Scenografia Bronisław Modrzejewski.

Układy baletowe: Izabella Gorzkowska, Henryka Komorowska, Klaudiusz Głąbczyński, Witold Gruca. Kierownictwo muzyczne: Mieczysław Janicz.

Reżyseria — Stanisław Zaczyk.

Zespół muzyczny pod kierownictwem Ryszarda Siwego.

„... Twardowski był dobry szlachcic, bo po mieczu i kądzieli. Chciał mieć więcej rozumu, niż mają drudzy poczciwi ludzie, i znaleźć na śmierć lekarstwo, bo nie chciało mu się umierać.

W starej księdze raz wyczytał, jak diabła przywołać można; o północnej przeto dobie cicho wychodzi z Krakowa, kędy leczył w całym mieście, i przybywszy na Podgórze, zaczął biesia głośno wzywać. Stanął prędko zawezwany; jak w one czasy bywało, zawarli z sobą umowę. Na kolanach zaraz diabeł napisał długi cyrograf, który własną krwią Twardowski, wyciśniętą z serdecznego palca, podpisał.

Między wielu warunkami był ten główny: że dopóty ni do ciała, ni do duszy czart żadnego prawa nie ma, dopóki Twardowskiego w Rzymie nie ułapi...

Kazimierz Władysław Wójcicki
„Twardowski” fragment



Mieczysław Czechowicz
Zdzisław Szymański
Jarosław Piasecki

Uczniowie Szkoły Baletowej

Tadeusz Bartosik
Mieczysław Kalenik
Balet Stołecznej Estrady
Józef Pieracki
Stanisław Mikulski

FINAŁ — CAŁY ZESPÓŁ

Balet Stołecznej Estrady pod kierownictwem Henryki Komorowskiej — soliści: Maria May, Teresa Chuchrowska, Klaudiusz Głąbczyński, Andrzej Rajner, Andrzej Karaś, Julian Tota.

Kierownik techniczny — Benon Becela.

Kierownicy kabin:

akustyczna — inż. Tadeusz Wojda

filmowa — Bogusław Grzywaczewski

światło — Jerzy Sułek

Kierownik produkcji — Barbara Przybylska.

Widowisko grane w Sali Kongresowej od 29.XII. 1972 r. do 14.I.1973 r.

Redakcja programu — Wiesława Czapińska
Barbara Wachowicz

Opracowanie graficzne — Barbara Świdzińska-Mulas.

Nie tak prędko baśń się baje,
jak się prędko dziw ten staje...

Od najdawniejszych czasów człowiek marzył. Układał baśnie i legendy. Wierzył, że istnieją moce i czary tajemne, które pomogą mu żyć. Liczył, że cudowne wynalazki ulżą jego ciężkiemu życiu. Że za pomocą czarów ucieknie od złych ludzi na księżyc, że diabły zamienią mu kamienie na złote dukaty.

W baśniach zawsze pomagają człowiekowi dobre wróżki, czarodzieje, krasnoludki i elfy. Nagradzają dobrych, karzą złych. Wiele marzeń ludzkich — bajek — spełniło się. Człowiek opanował przyrodę, ujarzmił ją, podporządkował sobie. Wystartował w kosmos.

To nie kije samobije, stoliczki, które się same nakrywają, czapki niewidki i latające dywaniki przyniosły ludziom szczęście. To człowiek mądry i przewidujący przekuł bajki w czyny.

W krainę baśni, która stała się prawdą, w świat marzeń, które się spełniły przenosimy Was w naszym widowisku zatytułowanym „Czy to bajka, czy nie bajka”.

Bohaterami tego przedstawienia są Jacek i Placek, Ci sami, co to chcieli ukraść księżyc. Dwaj śmieszni, piegowaci chłopcy bliźniacy, których wymyślił największy przyjaciel dzieci, najweselszy z piszących Kornel Makuszyński, autor książki „O dwóch takich co ukradli księżyc”. To dzięki nim i ichp rzygodom w krainie baśni, które się zrealizowały spotkacie postaci dobrze wam znane. Oto Twardowski magik i czarodziej co uciekł na księżyc na kogucie, oto diabły złe i dobre i skarbnik, co strzeże polskich diamentów. Piotruś Pan, mały, śmieszny chłopiec co chciał latać jak ptaki. Zła królowa — macocha, co za pomocą czarodziejskiego zwierciadła odnalazła ukrytą u krasnoludków Śnieżkę i jabłkiem ją otruła. I wreszcie człowiek dobrze Wam znany, który stał się niewidzialny dla wrogów a odwaga, siła i mięstwo zastąpiły mu czapkę niewidkę.

Jak myślicie, czy wszystkie baśnie i legendy już się spełniły? Czy człowiek wolny i syty, panujący nad przyrodą, zdobywca kosmosu, przemierzający kulę ziemską na samolotach ponaddzwiękowych niczego już nie pragnie? O niczym nie marzy? A wieczna młodość, nieśmiertelność, świat jeszcze lepszy, doskonalszy... Marzenia zawsze przecież wyprzedzają rzeczywistość.

(Cz.)

Czy to bajka
czy nie bajka...



WYDZIAŁ I WYDZIAŁ MAGIKA — PRÓBA ZEPHRA W ROKU 1938

3. Recital piosenkowski DONATELLI MORETTI — Wiochy — prowadzi Zenon Wik...



Kalendarzyk Przedstawień w Sali Kongresowej



29. XII.	72.	godz. 16.30.
30. XII.	72.	godz. 16.30.
1. I.	73	godz. 14.00 i 17.00.
2. I.	73	godz. 16.30
3. I.	73	godz. 16.30.
4. I.	73.	godz. 16.30.
5. I.	73	godz. 16.30.
6. I.	73	godz. 16.30.
7. I.	73	godz. 11.00 i 17.00.
8. I.	73	godz. 16.30
9. I.	73	godz. 16.30
10. I.	73	godz. 16.30
11. I.	73	godz. 16.30
12. I.	73	godz. 16.30
13. I.	73.	godz. 16.30
14. I.	73	godz. 11.00 i 17.00.

Łamborenia zbiorowe na bilety
przyjmują Organizacja i
Spieranej Entuzj
ul. Piły 9.
tel. 45.4.8.64.



Bilety indywidualne
sprzedaje kasy:
SPATIF-u al. Jerozolimskie 25
ORBISU pl. Kowalstwiej 4.

Stożeczna Estrada
zaprasza na wielkie widowisko noworoczne p.t.

„Czy to bajka czy nie bajka.” ➔



Treścią widowiska są przygody, w świecie znanych bajek, legend filmów dla dzieci i młodzieży, głośnych bohaterów książki Hornela Makuszyńskiego "O dwóch takich co ukradli księżyc"

Co wyniknęło ze spotkań Jacka i Flacka z takimi postaciami jak m.in.

Piotruś Pan, CZERWONY KAPTUREK, Pan Inwandowski,

Wielokazni: Rokita, Beruta, Belzebubem

SKARBNIKIEM

a także Kapitanem **KLOSSEM**, Edyta Wojczak

i **KOSMONAUTA** nasi mili widzowie przekonają się na przedstawieniach rewii noworocznej w Sali Kongresowej.

Udział we wspólnej zabawie biorą artyści scen warszawskich m.in. inni:

Barbara Bittnerówna, Barbara Krasztówna, Maciej i Damian Damięcy, Cezary Julski, Jacek Bartosik, Mieczysław Kalenik, Jerzy Komar, Leon Pietraszkiewicz, Witold Grucap także zespół

DWA PLUS JEDEN (2+1) • BILET STOŁECZNEJ ESTRADY

uczniowie Szkoły Baletowej

Autorami widowiska są:

Wiesława Czapińska, Barbara Wachowicz, Krystyna Wodnicka

BARWNE DEKORACJE i KOSTIUMY opracował

Bronisław Modrzejewski

Układy baletowe przygotowali:

HENRYKA KOMOROWSKA, IZABELLA GORZKOWSKA i WITOLD GRUCA

Całość reżyseruje

Stanisław Zaczyk

